

καὶ τῆ ὁμοίωσιν συγκύπτει ἤδη τῆ φθόγῃ α-
 μαρτιμάτων. οἱ δὲ τῆς λύρας φθόγγος, ὄντες
 ψαλοὶ καὶ ἀμικτότεροι τῆ φωνῆ, κατ' αὐτοῦ
 θαλασσοῦ ἔχουσι καὶ ὄντες αὐτοῖς, συμμετῆ ποι-
 οῦσι ἢ τῆς φθόγῃς ἀμαρτίας, καὶ οὐκ ἔστιν ἰσο-
 ἔως ὄντες αὐτῶν. πολλῶν δὲ ἐν τῆ φθόγῃ ἀμαρ-
 ταιολογῶν, τὸ κοινὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἀναγκάζον
 χεῖρον γίνεσθαι. μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τῆ ἀ-
 σι καλεῖται ἤδη δὲ ὀκτώ, ἢ ἔστι μέσον; ἢ ὅτι
 ἐπὶ ἀρχῶν δὲ ἦσαν αἱ ἀρμονίαι τοῦ παλαιῶν; τὰ
 δὲ ἐπὶ α', ἔχει μέσον. ἐπὶ ἐπειδὴ ἤδη μεταξὺ
 ἤδη ἀκρων, τὸ μέσον μόνον ἀρχὴ τις ὄσιν. (ἔστι
 γὰρ ἤδη θάτερον ἤδη ἀκρων νεόντων ἐν τινε
 διασημασίᾳ ἀλλὰ μέσον οὐκ ἀρχὴ) τῶν ἔσται μέ-
 στον, ἐπὶ δὲ ἔσται μέσον ὄσιν ἀρμονίας νεά-
 τη καὶ ἰσοάτη, τούτων δὲ ἀλλὰ μέσον οἱ λαο-
 ποὶ φθόγγος, ὧν ἡ μέση καλουμένη, μόνη ἀρ-
 χὴ ὄσιν θάτερον τετραχόρδου, διηκῆος μέση
 καλεῖται. ἤδη γὰρ μεταξὺ πένων ἀκρων, τὸ μέ-
 στον ἢ ἀρχὴ μόνον. μεθ' αὐτῶν πολλοὶ ἄδον-
 τες σάλυσι μετῶν τοῦ ῥυθμῶν, ἢ οἰολογῆ; ἢ
 ἐπὶ μετῶν πορὸς ἕνα τε καὶ ἡγεμόνα βλέπου-
 σι, καὶ βραδύτερον ἀρχοῦντες ὡς ῥῶον τῆ ἀ-
 τῆ τυγαλοῦσιν; ἐν αὐτῶν γὰρ τάχει, πλείων γί-
 νεται ἢ ἀμαρτία, συμβαίνει δὲ τῶν ἡγεμόνων
 πορὸς τῆσιν τοῦ πολλοῦ· ἰδιαζόμενος δὲ οὐ-
 δὲς ἀπὸ αὐτῶν διαλαμψαίνει ἰσοφθόγος τὸ
 πλῆθος. ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις, μετῶν διαλαμ-
 πται· δι' ὅ καὶ αὐτῶν, ἐν αὐτοῖς μετῶν
 ἀγωνίζονται, ἢ πορὸς τὸν ἡγεμόνα. μεθ' αὐτῶν
 τὸ ὅτι τὸ ὄξυ ἀπάδουσι οἱ πλείους; ἢ ὅτι
 ῥῶον ὄξυ ἔσται, ἢ βαρὺ; ἀδουσι γοῦν ὄξυ
 μετῶν καὶ ἐν τῶν ἀδουσιν, ἀμαρτωλοῦσιν.
 μεθ' αὐτῶν οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ ἀρχῶν δὲ ποιούτες
 πορὸς ἀρμονίας, τίω ὑπάτιω, ἀλλ' οὐ τίω νή-
 τλω κατέλεπον; ἢ οὐ τίω ὑπάτιω, ἀλλὰ ἢ
 νῶν καλουμένων παρεμίσθω ἀφῆρου καὶ
 τὸ πορὸν διασημασίᾳ; ἔχωντο δὲ τῆ ἔχρη
 μίση, τῶ ὅτι τὸ ὄξυ πυκνὸν διὸ καὶ μέστω ἡ-
 τῶν πορὸς τῆσιν ῥευσαν. ἢ ὅτι ἡ τῶ ἡσὶν τε-
 τραχόρδου, τελευτῶν τῶ δὲ κῆτος, ἀρχῶν, καὶ μέ-
 στον εἶχε λῆρον τὸν ἡ ἀκρων; μεθ' αὐτῶν οἱ
 ἐν τραγωδίᾳ χροῖ, οὐδ' ἰσοφθόγος, οὐδ'
 ἰσοφθόγος ἀδουσιν; ἢ ὅτι [τὸ] μέλος ἦκιστε
 ἔχουσι αὐτῶν αἱ ἀρμονίαι, ἢ δὲ μέγιστα τῶ
 χροῖ; ἢ ὅτι ἢ ἢ ἰσοφθόγος, πρακτικῶν

cognitioneque sua errores multos canti-
 lenæ occultat. Sonus lyrae cum tenuis,
 vocique commiseri minus idoneus sit,
 ipse per sese patens, suumque genus syn-
 cerum custodiens, omnes cantilenæ er-
 rores posita quasi regula patefacit. Cum
 verò multa perperam in cantando agan-
 tur, quod promiscuum ex erratis, recte-
 que actis provenit, deterius esse necesse
 est. 45 Cur neruum medium inter se-
 ptem vocamus, cum inter octo nullum
 medium sit? An quòd olim concentus ner-
 uis septem constabat, quorum medium
 est. Eorum item quæ inter extrema con-
 tinetur, solum medium principium quod-
 dam est. Quòd enim in medio situm est,
 eorum, quæ in aliquo intervallo ad v-
 trunque vergunt, extremum hoc princi-
 pium, & medium est. Cum autem extre-
 ma concentus nete, & hypate sint, his-
 que interiacent reliqui soni, quorum me-
 dius nominatus, solus principium alte-
 rius tetrachordi est, iure medij nomen
 habuerat: principium enim idem esse dū-
 taxat patuit, quod medium est eorum,
 quæ inter aliqua clauduntur extrema.
 46 Cur melius multi, cum cantant,
 seruire numeros possint, quàm pauci?
 An quòd multi magis vnum duemque
 respiciunt, tardiùsque incipiunt: itaque
 faciliùs affeque idem possunt: plus enim
 erroris solet committi in celeritate. Ac-
 cidit autem, vt suo duci multi, quàm pau-
 ci, sint attentiores. Segregans verò sese, ne-
 mo eorum exuperata multitudinis clare-
 re potuerit, quamquam inter paucos faci-
 liùs proculdubio poterit. Quamobrem ia-
 ter sese ipsi per se potius, quàm cura
 principe certant. 47 Cur vox in partem
 acutam cantus magna ex parte degenerat?
 An quòd acutum facilius, quàm graue,
 cantatur. Acutum igitur crebriùs can-
 tant: dumque id faciunt, errorem cre-
 brius committunt. 48 Cur veteres cum
 neruis septem concentus disponentes,
 hypaten non neten, reliquerunt? An non
 hypaten, sed eam, quæ paramese nostra
 tempestate vocatur, tonique interval-
 lum reliquerunt. Vltima verò densi in a-
 cutum pro media vsi sunt, quam ob rem
 mediam quoque eam appellarunt. An
 quòd superioris tetrachordi finis, prin-
 cipium erat inferioris, & medium tono
 proportionem extremorum tenebat.
 49 Cur tragædiarum choris neque sub-
 dorio, neque subphrygio cantandi gene-
 re vti mos est? An quòd modulum præstare concentus hi nequeant, quo certè
 subphrygium obtinet vsui rerum deputatos.